Dosar nr. 3-1993/2022

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

10 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cebotari Roman împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă

**Argumentele participanților la proces**

**Pretențiile reclamantului:**

La 01 august 2022, Cebotari Roman a depus o acțiune împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În susținerea acțiunii reclamantul a menționat că la data de 14 iulie 2022 i-a fost adus la cunoștință extrasul din Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05 iulie 2022, în partea ce îl vizează. I s-a comunicat în textul Raportului că, poate lua cunoștință de versiunea completă a Raportului și înregistrările audio-video primare realizate pe parcursul desfășurării testului de integritate profesională la sediul Centrului Național Anticorupție, mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 198. S-a conchis în Raport că Cebotari Roman a înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională, încălcând prevederile art. 7 alin. (2) lit. a) de neadmitere a manifestărilor de corupție.

Susține reclamantul că la 15 iulie 2022 a depus cerere prealabilă în temeiul căreia a solicitat anularea ca ilegal și neîntemeiat a actului administrativ individual defavorabil - Raportul Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05 iulie 2022, în partea ce vizează subofițerul Serviciului de Patrulare Orhei, Telenești, Criuleni, Dubăsari al Secției Patrulare ’’Centru” a Direcției Patrulare ’’Centru” - Cebotari Roman. Prin răspunsul nr. 20/4254 din 21 iulie 2022 Centrul Național Anticorupție a menționat că în condițiile art. 22 alin. (1) din Legea privind evaluarea integrității instituționale, testul de integritate și sancțiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanța de contencios administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislație.

Notează reclamantul că din moment ce produsul testării integrității profesionale (Raportul privind rezultatele testului) reprezintă un act administrativ individual defavorabil care este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ, rezidă că, etapele și principiile procedurii administrative trebuie respectate cu strictețe de către autoritatea publică ce efectuează această procedură administrativă.

Referindu-se la prevederile art. 3, art.6, art.10 alin.(1), art.11, art. 16, art.17, art.18, art.19, art.20, art.21, art.22, art.30, art.140 din Cod administrativ, invocă reclamantul că trecând litigiul dedus judecății prin lumina triplului test (principiul proporționalității) care deși nu este specificat expres în textul Convenției Europene pentru Drepturile Omului, este totuși aplicat de Curte, se atestă că în prezenta speță, autoritatea publică pârâtă nu a stabilit proporționalitatea măsurilor întreprinse în temeiul Raportului testării integrității profesionale în lumina art. 29 din Codul administrativ. În acord cu art. 36 alin. (2) din Codul administrativ, instanțele de judecată competente aplică principiul supremației dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului. Chestiunile ridicate în prezent cu privire la proporționalitate si securitate juridică trebuie abordate în această cheie reiterându-se că anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Din spiritul si litera art. 2 alin. (2) din Codul administrativ și în lumina caracterului uniform al jurisprudenței Curții Supreme de Justiție pe marginea reglementării legislative abordate, rezultă că numai anumite aspecte pot fi reglementate prin derogare de la Codul administrativ, dacă se întrunesc cumulativ patru condiții: a) domenii specifice de activitate; b) norme legislative speciale derogatorii; c) reglementarea derogatorie să fie absolut necesară; d) reglementarea să nu contravină esenței Codului administrativ.

Prevederile art. 2 alin. (2) din Codul administrativ sunt de o importantă conceptuală atât pentru legiuitor, autoritățile publice ce realizează activitate administrativă cât si instanțele de judecată din raționamentul că, asigură caracterul uniform al procedurii administrative, dar si al Codului administrativ în întregime, atât pe orizontală cât si pe verticală.

Prin urmare, orice aplicare eronată a prevederilor art. 2 alin. (2) din Codul administrativ este de natură să genereze un blocaj instituțional si o regresie serioasă în materia mijloacelor de protecție legală a drepturilor vătămate prin activitatea administrativă a autorităților publice.

Din perspectiva legislatorului este imperativă respectarea principiilor procedurii administrative si contenciosului administrativ, etapelor de inițiere, derulare si finalizare a procedurii administrative consacrate în Codul administrativ.

Ingerința în drepturile mele este disproporționată si excesivă în raport cu scopul legitim urmărit, această concluzie se desprinde din impactul nefast generat prin testul de integritate profesională în raport cu drepturile mele fundamentale, testul proporționalității fiind omis din optica Centrului National Anticorupție.

Referindu-se la prevederile art. 31, art. 32, art. 38, art. 94, art. 118, art. 120 din Cod administrativ, menționează reclamantul că în contextul certitudinii juridice, orice persoană care este afectată de un act administrativ individual sau căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. A priori enunțarea abstractă si evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus.

Motivarea actelor administrative nu constituie o simplă formalitate lipsită de importantă ci constituie nucleul voinței autorității publice materializate în actul administrativ emis. Din

motivare se desprind raționamentele autorității publice, temeiurile de fapt și de drept care au condus la reținerea acestora pentru fundamentarea concluziei, de asemenea, se degajă maniera de exercitare a dreptului discreționar, analiza proporționalității ingerinței în drepturile destinatarilor actului administrativ, precum și multe alte aspecte cruciale inerente procedurii administrative în ansamblu.

Motivarea per se este susceptibilă să excludă orice suspiciune vis-a-vis de abuzul sau arbitrariul în exercitarea de către autoritatea publică a competentelor conferite de lege. Atunci când prin actul administrativ se afectează drepturi fundamentale ale omului, motivarea completă, explicită si detaliată a actului administrativ devine imperioasă.

Motivarea actului administrativ nu rezidă doar în cantitatea ci si calitatea raționamentelor si concluziilor degajate de emitent, or. volumul vast al conținutului actului administrativ nu satisface dezideratul respectiv, esențial este ca să se desprindă voința certă a autorului actului administrativ si argumentele plauzibile și probate care o fundamentează. Totodată, partea motivată a actului administrativ trebuie să fie în concordantă cu partea dispozitivă. Deși autoritățile publice sunt obligate, din oficiu, să cerceteze echidistant si imparțial circumstanțele de fapt si de drept ale cazului care face obiectul procedurii. în cazul eșuării exercițiului dat intervine instanța de judecată care este obligată să acționeze ex officio în vederea stabilirii si elucidării tuturor circumstanțelor importante ale spetei judiciare. în asemenea manieră lichidând lacunele autorității publice pârâte si asigurând în mod practic dreptul de a fi auzit.

O motivare defectuoasă este echivalentă unei nemotivări sau unei motivări neconcludente. în ambele ipoteze ele nu pot fi viabile si rezista argumentelor formulate de reclamant în acțiunea de contencios administrativ. Astfel, motivarea proiectată în Raportul Centrului National Anticorupție privind rezultatele integrității profesionale în cadrul Inspectoratului National de Securitate Publică si subdiviziunilor din subordine din 05 iulie 2022 este lacunară, lipsită de un substrat factologic consistent și un material probatoriu concludent. Emitentul operează cu fraze generale, cu noțiuni incerte si emană concluzii subiective, părtinitoare si lipsite de echidistantă.

Referindu-se la prevederile art. 27, art. 60, art. 69 din Cod administrativ, art. 15 alin. (2) din Legea testării integrității profesionale, susține reclamantul că la 24 august 2021 a fost emisă decizia de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică si subdiviziunilor din subordine, iar la data de 07 septembrie 2021 aceasta a fost autorizată prin încheierea instanței de judecată pe un termen de 6 luni. Așadar la 07 septembrie 2021 a fost demarată propriu-zis procedura administrativă, iar Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale (actul administrativ final) pe marginea acesteia a fost emis tocmai la data de 05 iulie 2022, adică cu depășirea vădită a termenului legal. Prelungirea termenului de 6 luni nu a avut loc, document care ar confirma acest fapt nu mi-a fost prezentat, din moment ce orice prelungire are efect doar dacă este comunicată în scris participanților la procedura administrativă în termen de 30 de zile. Depășirea termenului consfințit de lege este considerat un viciu procedural semnificativ si nu constituie un simplu formalism.

În conformitate cu art. 93 din Codul administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1) fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu art. 137 din Codul administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite si cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare. '

Evidențiază reclamantul că legalitatea, oportunitatea, discreția reprezintă dimensiuni juridice distincte ale actelor administrative care nu urmează a fi confundate. O asemenea concluzie nu rezidă direct din Codul administrativ, care nu definește în general noțiunea de oportunitate sau dreptul discreționar, însă se deduce dintr-o analiză multiaspectuală a legislației conexe si doctrinei juridice.

Legalitatea unui act administrativ poate fi verificată prin raportare la următoarele condiții generale: conformitatea cu dispozițiile constituționale, cu legile adoptate de Parlament si cu toate actele normative cu forță juridică superioară; competenta emitentului; forma si procedura prevăzută de lege. Principiul legalității evocă acea calitate a actului administrativ de a corespunde legii în accepțiunea lato sensu. atât din punct de vedere al categoriilor de acte normative incluse în sintagma lege, cât si din punct de vedere al prescripțiilor legii în ceea ce privește forma, fondul si limitele competentei organului care emite actul administrativ.

Prin oportunitate înțelege reclamantul, realizarea sarcinilor si atribuțiilor legale în termen optim, cu cheltuieli minime de resurse materiale si spirituale, dar cu eficienta cât mai mare, precum si alegerea celor mai potrivite mijloace pentru realizarea scopului legii. Oportunitatea vizează: momentul în care se adoptă actul administrativ (actualitatea). locul si condițiile concrete în care urmează să se aplice un act administrativ. conformitatea cu scopul legii, mijloacele, durata, calitatea vieții si interesul public.

Dreptul de apreciere sau puterea discreționară reprezintă acea marjă de libertate lăsată la libera apreciere a unei autorități astfel ca. în vederea atingerii scopului indicat de legiuitor, să poată recurge la orice mijloc de acțiune în limitele competentei sale. Dincolo de aceste limite, autoritatea respectivă va acționa cu exces de putere (ultra vires) ce poate fi cenzurat în instanța de judecată.

Chestiunea oportunității actelor administrative este strâns legată de dreptul de apreciere (puterea discreționară) al organelor administrației de stat care reprezintă o facultate recunoscută de lege a acestor subiecți de drept în alegerea soluțiilor celor mai adecvate pentru aplicarea eficientă a legii.

Notează reclamantul că este incertă discreția decizională a Centrului National Anticoruptie. care în lumina art. 17 alinți) din Legea privind evaluarea integrității instituționale, poate aprecia rezultatul testului de integritate profesională drept:

a) pozitiv - dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectînd obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c);

b) negativ - dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. a)-c);

c) neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum si în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

Astfel, în condițiile inexistentei unor probe plauzibile, pertinente și convingătoare. Centrul National Anticorupție a oferit automat un rezultat negativ în privința sa, prin ce a exclus din atribuțiile sale si posibilitatea aprecierii neconcludente a testului de integritate, or. pentru orice observator obiectiv si rezonabil cele imputate mie într-adevăr nu sunt suficiente pentru acordarea unui rezultat negativ al testului de integritate profesională.

Mai mult, deși art. 9 din Legea privind evaluarea integrității instituționale Stabilește că instituția care evaluează integritatea instituțională are dreptul de a de a determina domeniile de inițiere a evaluării integrității instituționale, entitățile publice care urmează a fi evaluate, agenții publici din cadrul entității publice selectați aleatoriu pentru a fi supuși testelor de integritate profesională, precum si frecventa evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin. (2) lit, h) Centrul National Anticorupție nu a arătat prin ce metode a avut loc acea selectare aleatorie a agenților publici supuși testării. în contextul în care autoritatea publică trebuie să acționeze cu bună-credință. În limitele legii și cu respectarea drepturilor si libertăților fundamentale ale omului, excluzându-se orice abuz sau arbitrariu, mai susține reclamantul.

Din analiza mersului testării integrității profesionale, atestă reclamantul că Centrul National Anticorupție nu s-a călăuzit întocmai de Metodologia de identificare a riscurilor de corupție în cadrul entităților publice, de identificare a agenților publici expuși acestor riscuri si de analiză a factorilor de risc care le generează, pornind în evaluarea desfășurată de la principiul prezumției vinovăției agentului public si nu viceversa.

Totodată, prevederile procesuale de autorizare testării integrității profesionale și aprecierea rezultatului testului de integritate profesională, menționează reclamantul că sunt conținute în capitolul XXXIV (art. $343^{6-8}$) din Codul de procedură civilă și în Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității profesionale.

Consideră reclamantul elocvent de a nota că, conceptul de ''acuzație în materie penală" are o semnificație ''autonomă", independentă de clasificările utilizate de sistemele juridice naționale ale statelor membre (Adolf împotriva Austriei). Conceptul de ''acuzație" trebuie înțeles în sensul Convenției. Astfel, el poate fi definit ca fiind ''notificare oficială, emanând de la autoritatea competentă, privind suspiciunea referitoare la comiterea unei fapte penale", definiție care depinde, de asemenea, de existența sau absența unor ''repercusiuni importante asupra situației [suspectului]" (a se vedea, de exemplu, Deweer împotriva Belgiei, Eckle împotriva Germaniei).

În ceea ce privește noțiunea autonomă de ''penal", Convenția nu se opune orientării către „depenalizare" în cadrul statelor contractante. Cu toate acestea, infracțiunile încadrate printre infracțiunile ''reglementare" în urma depenalizării pot intra sub incidența noțiunii autonome de faptă ''penală". A lăsa statelor posibilitatea de a exclude aceste infracțiuni ar putea duce la rezultate incompatibile cu obiectul și scopul Convenției. (Oztiirk împotriva Germaniei)

Punctul de plecare pentru evaluarea aplicabilității aspectului penal al art. 6 din Convenție se bazează pe criteriile prezentate de hotărârea Enghel și alții împotriva Țărilor de Jos (pct.82-83): (1) încadrarea în dreptul intern; (2) natura infracțiunii;(3) gravitatea pedepsei pe care persoana în cauză riscă să o primească.

Art. 6 este aplicabil sub aspect penal și în cazul unui proces în urma căruia se dispune demolarea unei case construite fără autorizație, măsura putând fi considerată o ''sancțiune" (Hamer împotriva Belgiei).

În conținutul hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 16 aprilie 2015 privind controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrității profesionale, s-a statuat: „(...) garanțiile unui proces echitabil în materie penală,

stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură si procedurilor disciplinare (a se vedea, inter alia, Vanjak versus Croația, 14 ianuarie 2010), luând în considerare atât gravitatea acuzațiilor împotriva agentului public, cât și consecințele grave aplicabile, și anume pierderea locului de muncă. în ciuda faptului că legislația operează cu categoria de răspundere disciplinară, si nu penală".

În lumina Jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, prezumția nevinovăției instituită de art. 6 nu privește doar procesul penal în sens strict, ci are o aplicație mai largă. într-un dublu sens, pe de o parte această garanție este aplicabilă ori de câte ori fapta imputabilă unei persoane are o conotatie penală, indiferent de calificarea atribuită de legislația internă a fiecărui stat, ea este aplicabilă de exemplu în cazul unei fraude fiscale (Heintrich versus Franță) sau în materie de sancțiuni administrative. (Lutz versus Austria) în cauza Khudobin versus Federația Rusă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a punctat cât se poate de clar cu referire la art. 6 CEDO că, în pofida necesității de a lupta cu criminalitatea, folosirea agenților sub acoperire trebuie aspru limitată: agenții statului pot acționa pe ascuns, dar fără să instige la săvârșirea infracțiunii.

În cauza Teixeira de Castro versus Portugalia, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat prezenta provocării la săvârșirea infracțiunii chiar dacă acțiunile agenților statului au urmărit realizarea unui interes public, fiind vorba de infracțiunile din sfera traficului ilicit de droguri care, prezintă un pericol serios pentru dezvoltarea normală a relațiilor într-o societate democratică. S-a mai statuat că cerințele unui proces echitabil sunt aplicabile în procedurile referitoare la toate genurile de infracțiuni, de la cele mai simple la cele mai complexe, iar interesul public neputând justifica folosirea unor probe obținute ca urmare a instigării de către poliție.

Deși utilizarea de agenți infiltrați poate fi tolerabilă în măsura în care este clar circumscrisă și dublată de garanții, interesul public nu poate justifica folosirea probelor obținute în urma unei provocări din partea poliției. Un astfel de procedeu este de natură să priveze ab initio și definitiv un inculpat de dreptul la un proces echitabil (Ramanauskas împotriva Lituaniei).

În mod similar, în cauza Vanyan contra Federației Ruse Curtea Europeană a precizat că infiltrarea agenților sub acoperire trebuie limitată, fiind asigurate garanțiile corespunzătoare, chiar și în cazurile de luptă cu traficul ilicit cu substanțe narcotice.

Curtea Europeană, în cauza Lalas contra Lituaniei, a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare

Pentru a stabili dacă dreptul la un proces echitabil a fost respectat atunci când se recurge la agenți infiltrați, Curtea examinează mai întâi dacă este cazul unei provocări (ceea ce este cunoscut sub numele de „criteriul material al provocării") și, în cazul unui răspuns afirmativ, dacă reclamantul a deținut un mijloc de apărare împotriva provocării în fața instanței naționale (*Bannikova împotriva Rusiei)*

Curtea definește provocarea drept situația în care agenții implicați - membri ai forțelor de ordine sau persoane care intervin la cererea acestora - nu se limitează la a examina într-un mod strict pasiv activitatea infracțională, ci exercită asupra persoanei care face obiectul unei influențe de natură să îl instige să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o, pentru a face posibilă constatarea, adică să aducă proba și să o urmărească.

Investigatorul sub acoperire nu trebuie confundați cu agentul provocator și ofițerul de investigații. Ofițerul de investigații poate deveni investigator sub acoperire atunci când se decide

să se recurgă la efectuarea investigației sub acoperire în calitate de măsură specială de investigație. Cu alte cuvinte, ofițerul de investigații antrenat în realizarea investigației sub acoperire este denumit convențional investigator sub acoperire. Nu orice ofițer de investigații poate apărea în postura de investigator sub acoperire. în acord cu art. 30 alin. (4) din Legea nr. 59/2012, investigatorii sub acoperire sunt angajați, special desemnați în acest scop, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Informații și Securitate, Centrului Național Anticorupție, Departamentului instituțiilor penitenciare al Ministerului Justiției. Prin coroborare cu prevederile art. 6 alin. (1) din același act legislativ desprindem că nu pot avea calitatea de investigator sub acoperire ofițerii de investigații din cadrul Ministerului Apărării, Serviciului de Protecție și Pază de Stat și Serviciului Vamal. Pe de altă parte, noțiunea „investigator sub acoperire" este mai largă ca noțiunea „ofițer de investigații"; or, din prevederile art. 30 alin. (4) din Legea nr. 59/2012 rezultă că orice persoană privată poate evolua în postura de investigator sub acoperire. Evident, aceasta trebuie să acționeze sub supravegherea unui ofițer de investigații. în corespundere cu art. 6 pct. 20 din Codul de procedură penală, prin investigator sub acoperire se înțelege persoana oficială care exercită confidențial activitate specială de investigații, precum și o altă persoană care colaborează confidențial cu organele de urmărire penală. Investigatorul sub acoperire se poate metamorfoza ușor într-un agent provocator.

Republica Moldova a mers pe calea instituirii unui model mixt, bazat atât pe teoria obiectivă, cât și pe cea subiectivă în calea identificării existenței provocării. în acest sens, în corespundere cu pct. 25.3. din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție", se va reține existența provocării la acte de corupere, dacă sunt întrunite următoarele condiții cumulative: a) acțiunea presupusă ca act de corupere tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțător; b) lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție (în special, nu au fost realizate acte de pregătire, ba mai mult ca atât, persoana nu a fost dispusă să comită acte de corupere înainte de contactul cu agenții statului sau, după caz, cu persoane private care acționează sub supravegherea agenților statului); c) nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de corupție înainte de implicarea agenților statului sau, după caz, a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Punând în balanță avantajele și dezavantajele activității de provocare desfășurate de către un agent al autorității publice, raportându-ne la principiile oficialității, legalității și a libertății de decizie și acțiune a suspectului, apreciez că o astfel de activitate aduce mai mult deservicii decât beneficii înfăptuirii justiției. Tocmai de aceea în legislația și practica judiciară europeană o asemenea modalitate de investigare agresivă, ce merge până acolo încât determină practic persoana suspectului să comită sau să continue comiterea unei infracțiuni, a căzut în dizgrație și a ajuns să fie foarte mult restrânsă sau chiar în mod expres interzisă.

Susține reclamantul că jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului are un impact asupra situației din speță este evident, fapta ce i se impută de către Centrul Național Anticorupție, precum și sancțiunea dură pasibilă aplicării, atinge gradul unei ''acuzații în materie penală". Reiterează că garanțiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, sunt aplicabile în egală măsură și procedurilor disciplinare *(Vanjak versus Croația).*

Mecanismele cu tentă provocatoare utilizate în procesul de testare a integrității profesionale nu rezistă criticilor degajate din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor

Omului, iar *mutatis mutandis* garanțiile izvorâte din practica europeană îmi sunt aplicabile în egală măsură. Centrul Național Anticorupție uită că persoana supusă unui test al integrității profesionale are dreptul la respectarea drepturilor sale fundamentale, ghidarea după teză precum că ''scopul scuze mijloacele" este inadmisibilă.

Subliniază reclamantul că din înregistrarea audio-video prezentată nu rezultă concluzia indubitabilă și incontestabilă precum că, testatorul mi-ar fi oferit suma de 200 lei în vederea neîntocmirii unui proces-verbal cu privire la contravenție și faptul că, eu am recepționat banii menționați. Or, probe concludente și utile care ar corobora între ele nu au fost acumulate întru formarea unei atare concluzii acuzatoriale. înregistrarea audio-video este defectuoasă și conține inadvertențe vis-a-vis de persoanele cuprinse în aceste imagini, mijloacele bănești și actul transmiterii acestora etc. Nu este indicat în Raport ora și data concretă când se pretinde că a avut loc nemijlocitul act de testare a integrității profesionale. În vederea constatării identității sale în imaginile video prezentate spre cunoștință, nu a fost întocmit proces-verbal de identificare. Cel puțin, un asemenea document nu i-a fost adus la cunoștință. Dreptul la apărare va fi afectat în substanță în ipoteza în care o multitudine de probe existau în faza procedurii administrative însă din motive necunoscute mie nu au fost aduse la cunoștință, aceste probe nu ar fi trebuit admise în proces. Odată ce legea statuează că, fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio-video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea instituțiilor care evaluează integritatea instituțională sau din alte surse, precum și cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor, asta nicidecum nu înseamnă că Centrul Național Anticorupție urmează să se limiteze doar la acest procedeu probatoriu, excluzând din arealul său de competențe și alte mijloace probante care împreună ar confirma într-o manieră incontestabilă faptele imputate.

Din perspectiva juridică, orice comportament de tentă corupțională este dificil de probat și din aceste considerente autoritatea pârâtă ar trebui să acorde o deosebită atenție acumulării probelor, pentru a demonstra comportamentul deviant ce mi se incriminează. Pretinsa faptă de corupție reținută în conduita mea trebuie să se desprindă în mod imperativ din stabilirea elementelor componente al corupției, în special latura obiectivă și latura subiectivă, afirmațiile pur declarative nu își au locul în aceste chestiuni, de altfel, nu poate fi neglijat principiul *in dubio pro reo.* Concluziile privind vinovăția la comiterea unor fapte reprobabile sau ilicite nu se pot baza pe presupuneri, iar toate dubiile existente în probele învinuirii care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea sa, consideră reclamantul.

Centrul Național Anticorupție nu poate opera cu prezumții ci doar cu argumente și probe convingătoare, standardul de probă în genurile date de spețe este unul foarte înalt deoarece este menit să excludă erori în această evaluare. în materia dreptului, gradul de satisfacție este numit standard de probă și poate lua trei forme de bază:

(a) „preponderența probelor ", standardul folosit în majoritatea cauzelor civile;
(b) „dincolo de orice îndoială rezonabilă", standardul folosit în procesele penale;
(c) „dovezi clare și convingătoare", un standard intermediar.

Mai susține reclamantul că pârâtul nu a respectat nici unul dintre standardele de probă descrise mai sus și pe cale de consecință nu poate convinge nici un observator obiectiv și echidistant despre faptele descrise în Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05 iulie 2022. Pretinsa sumă transmisă în cadrul testului de integritate profesională, nu se

regăsește nici într-un mijloc probant deținut de mine sau înaintat spre cunoștință de către părțile procesului.

Persistența semnelor de întrebare subliniate supra, impunea cel puțin aprecierea ca neconcludentă de către autoritatea publică pârâtă a rezultatului testului de integritate profesională, deși consider că calificativul în privința mea, în circumstanțele cauzei, trebuia să fie unul pozitiv.

Raportul întocmit de către Centrul Național Anticorupție nu reprezintă o sentință de condamnare sau o hotărâre judecătorească irevocabilă privind stabilirea comiterii a unui delict sau a unei abateri disciplinare, în pofida faptului că actele judecătorești în mod obligatoriu trebuie să fie susținute de probe și argumente fundamentate pe lege, exigență valabilă și pentru actele administrative ale autorităților publice ne jurisdicționale, la acest compartiment Centrul Național Anticorupție nu reprezintă o excepție de la regulă. în acțiunile mele nu se conturează încălcarea prevederilor art. 7 alin. (2) lit. a) din Legea privind evaluarea integrității instituționale manifestată prin admiterea actelor de corupție, această acuzație este declarativă, aptă să-mi afecteze ireversibil reputația profesională și atitudinea ireproșabilă de care am dat dovadă pe parcursul activității mele în cadrul organelor de poliție.

Concluzionează reclamantul în a menționa că autoritatea publică pârâtă a eșuat să demonstreze fără echivoc că rezultatul negativ al testării integrității profesionale în partea ce îl vizează sunt susținute prin probe concludente și argumente plauzibile, motiv pentru care acesta este susceptibil anulării parțiale în temeiul art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Cere reclamantul Cebotari Roma:

- recunoașterea ca fiind ilegal a Raportului privind rezultatului testului de integritate profesională nr. 9512 din 05.07.2022, în partea ce vizează aprecierea rezultatului negativ al testului de integritate a lui Cebotari Roman și ca efect al admiterii acțiunii să acorde calificativul pozitiv sau neconcludent.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Cebotari Roman, avocat Ciobanu Vadim a solicitat admiterea acțiunii.

**Obiecțiile pârâților:**

Reprezentantul pârâtului **Centrul Național Anticorupție**, Pavalachi Tatiana în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii reclamantului.

În argumentarea poziției a menționat că testarea integrității profesională este o procedură specifică care este reglementată printr-o lege specială. Raportul în sine este de fapt un act de constatare și produce efecte juridice odată cu aplicarea sancțiunii disciplinare de către angajatorul agentului public testat.

Referitor la argumentul reclamantului precum că nu a fost informat despre procedura de contestare a rezultatului testului de integritate profesională, ține să informeze pârâtul că, prin scrisoarea nr.20/3860 din 05.07.2022, Centrul a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că după comunicarea rezultatului testării, agentul public testat are dreptul să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară.

Susține pârâtul că testarea integrăți profesionale s-a desfășurat strict în perioada autorizată prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021. Totodată,

testarea integrității profesionale este etapa a doua a procesului de evaluare a integrității instituționale. Raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale se întocmește după parcurgerea tuturor etapelor de evaluare. Acest raport conține și rezultatele testării integrității profesionale. La 29.06.2022 Inspectoratul național de securitate publică s-a adresat către Centrul Național Anticorupție cu solicitarea de a elibera certificatul de cazier privind integritatea profesională a unui agent public care a înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională în perioada 07.09.2021-07.03.2022. Astfel, în scopul respectării dreptului agentului public de a contesta rezultatele testării integrității profesionale, de către conducerea instituției s-a luat decizia de a prezenta Inspectoratului General al Poliției rezultatele testării integrității profesionale până la finalizarea procesului de evaluare.

Atrage atenția pârâtul că legiuitorul nu a stabilit un termen pentru parcurgerea următoarelor etape de evaluare a integrității instituționale după finisarea etapei de testare a integrității profesionale.

Totodată, mai invocă pârâtul că informația referitor la data și ora testării a agenților publici nu a fost prezentată acestora prin prisma prevederilor art.7, alin.(l), pct.4, lit.a[1]) din Legea nr.245/2008 cu privire la secretul de stat.

Potrivit art.7, alin.(2) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, agentul public are obligația să nu admită manifestări de corupție și să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicat în manifestări de corupție.

În conformitate cu art.3 din Legea integrității nr.82 din 25 mai 2017, manifestări de corupției sînt actele de corupție și cele conexe lor, precum și faptele coruptibile, specificate la cap. VI din lege. Potrivit art.44, alin.(2), lit.d) este infracțiune următoare: act de corupție - corupere pasivă, iar potrivit art.46, alin.(2), lit. a) și b), sînt contravenții următoarele fapte coruptibile: neluarea măsurilor de asigurare a integrității în cadrul entităților publice și tăinuirea unui act de corupție ori a unui act conex acestuia sau neluarea măsurilor de rigoare.

Mai menționează pârâtul că a inițiat testarea integrității profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de inițiere a evaluării integrității instituționale și a fost împuternicit legal să desfășoare testarea integrității profesionale în privința reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021. Situația în care a fost surprins reclamantul, nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situație virtuală, simulată și similară celei din activitate de serviciu, asupra căreia ultimul întocmește un raport privind rezultatele testării. Mai mult ca atît, din înregistrările audio/video este cert că testorul nu a exercitat asupra reclamantului o influență încît acesta să comită o faptă interzisă, din potrivă comportamentul reclamantului denotă faptul că rugămintea testorului de mușamalizare a contravenției nu este o noutate pentru el, ci ceva obișnuit. Agentul public avea posibilitatea să încheie un proces-verbal cu privire la constatarea faptei contravenționale în privința testorului, ceea ce nu a fost realizat. Agentul public s-a implicat activ în manifestări de corupție.

Potrivit art. 11 din Legea privind evaluarea integrității instituționale în cazul aprecierii comportamentului agentului public ca rezultat negativ al testului de integritate profesională, agenții publici testați poartă doar răspundere disciplinară, iar rezultatele și materialele testului de integritate profesională nu pot fi utilizate ca mijloace de probă într-un proces penal sau contravențional împotriva agentului public testat.

Apreciază pârâtul critic argumentul reclamantului precum că urmare a comunicării rezultatului testării integrității profesionale reputația acestuia ca funcționar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne a fost afectată și denigrată considerabil. Menționează pârâtul, că acțiunile CNA au fost legale, bazate pe norme care reglementează

activitatea de testare a integrității profesionale, fiind respectate toate procedurile impuse. Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale nu este public, agenților publici testați nu a fost prezentată versiunea completă a raportului, doar extras din raport în parte ce îi vizează. Mai mult ca atât reclamantul nu a prezentat careva probe care ar demonstra că acțiunile Centrului au adus la cauzarea unor suferințe psihice sau de imagine a reclamantului.

Reprezentantul pârâtului **Inspectoratului Național de Securitate Publică**, în ședința de judecată nu s-a prezentat. Prin referința depusă la 27.02.2022 a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată. Totodată a solicitat examinarea cauzei în lipsă. (f.d. 43-51 vol.I)

În argumentarea poziției pârâtul a menționat că din conținutul cereri se constată că reclamantul nu indică expres esența încălcării sau a pericolului de încălcare a drepturilor, libertăților sau intereselor legitime ale lor, pretențiile, circumstanțele de fapt și de drept pe care își întemeiază pretențiile, precum și probele de care acesta dispune în momentul depunerii cererii. Mai mult, reclamantul nu a invocat nici un drept real afectat și efectele acțiunilor ilegale, or, prin revendicarea unui drept pretins a fi încălcat, reclamantul urmează să invoce acel drept, iar, acesta trebuie să fie unul palpabil nu doar declarativ, mai mult ca atât, reclamantul urmează să demonstreze legătura cauzală dintre acțiunile pârâtului, presupusul drept afectat și consecințele acțiunilor realizate în raport cu acesta.

Susține pârâtul că la 5 iulie 2022 Centrul Național Anticorupție a notificat Inspectoratului General al Poliției, Raportul nr. 20/3860 din 5 iulie 2022 privind testarea integrității profesionale a Inspectoratului național de securitate publică (subdiviziune subordonată Inspectoratului General al Poliției) potrivit căruia mai mulți angajați din cadrul subdiviziunii testate au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională. A solicitat Centrul Național Anticorupție ca, în termen de 60 de zile de la primirea raportului, Inspectoratul General al Poliției să informeze despre măsurile întreprinse și sancțiunile aplicate, în ordinea art.19 alin.(7) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale. Inspectoratul General al Poliției a inițiat anchetă de serviciu pe fiecare caz în parte descris de către Centrul Național Anticorupție, urmând să adopte o decizie în calitatea sa de angajator, ghidându-se de corelația normelor de drept ce succed. Astfel, în privința salariaților care au prezentat dovada contestării Raportului Centrului Național Anticorupție nr.20/3860 din 5 iulie 2022 privind testarea integrității profesionale a Inspectoratului național de securitate publică (subdiviziune subordonată Inspectoratului General al Poliției) în instanța de judecată competentă, ancheta de serviciu a fost suspendată.

Notează pârâtul că odată cu recepționarea Raportului Centrului Național Anticorupție nr.20/3860 din 5 iulie 2022 privind testarea integrității profesionale a Inspectoratului național de securitate publică, Inspectoratul General al Poliției, prin calitatea sa de angajator în raport cu agenții publici supuși testării, urma să facă uz de făgașul normei conținut la art.38 alin.(l) lit. j) din Legea nr.288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne care prevede că raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să pentru încălcarea obligației prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a) din Legea nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, cu excepția celor care au contestat Raportul Centrului Național Anticorupție nr.20/3860 din 5 iulie 2022 în instanța de judecată competentă.

Atrage atenția pârâtul asupra faptului că, la 7 decembrie 2021, Curtea Constituțională a pronunțat Hotărârea nr.37 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art.$343^8$ din Codul de procedură civilă (aprecierea rezultatului testului de integritate profesională) potrivit căreia s-a declarat neconstituțional art.$343^8$, textul „și de apreciere a rezultatului testului de

integritate profesională” din articolul $343^6$ din Codul de procedură civilă și alineatele (2)-(4) din art. 17 al Legii nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale. La fel, Curtea Constituțională a hotărât că, până la modificarea legislației în domeniul evaluării integrității instituționale, instituția care evaluează integritatea instituțională va aprecia, după efectuarea testului de integritate profesională, rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: (1) să conteste rezultatul testării integrității profesionale în instanța de judecată în ordinea contenciosului administrativ; (2) să participe în instanța de judecată la examinarea rezultatului testării integrității, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; (3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidențialității testorilor, a mijloacelor și metodelor de testare; (4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrității profesionale suspendă cursul termenului de prescripție de tragere la răspundere disciplinară. A constatat Curtea Constituțională că, în prezent, de la data recepționării raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale, în sarcina entității evaluate se pune și obligația de a-i asigura agentului public testat accesul la testul integrității profesionale efectuat în privința sa, la materialele relevante acestuia, inclusiv la înregistrările audio/video prelucrate. De asemenea, de la această dată curge termenul de prescripție pentru atragerea la răspundere disciplinară a agentului public testat negativ în procesul testării integrității profesionale. Curtea Constituțională a reținut că, în cazul în care din raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale rezultă că există agenți publici testați negativ, instituția evaluată are prerogativa și obligația de a iniția în privința lor proceduri disciplinare și de a aplica sancțiuni corespunzătoare.

Menționează pârâtul că agentul public testat are dreptul de a contesta în contencios administrativ: (i) testul de integritate profesională și (ii) sancțiunea disciplinară aplicată ca urmare a testului negativ. Totuși, actualmente acest drept poate fi exercitat în cadrul procedurii disciplinare, când autoritatea/instituția testată l-a sancționat deja disciplinar pe agentul public testat negativ, nu în cadrul procedurii speciale de apreciere a rezultatului testului de integritate profesională realizat în privința sa. Astfel, analiza coroborată a legislației i-a permis Curții Constituționale să observe că între rezultatul negativ al testului de integritate profesională și sancțiunea disciplinară este o legătură indisolubilă, sancțiunea disciplinară fiind o consecință firească a rezultatului negativ al testului. Contestarea sancțiunii devine irelevantă atât timp cât rezultatul testului a fost confirmat printr-o încheiere judecătorească. Respectiv, agentul public testat negativ va trebui să aibă acces la materialele testului negativ și, în caz de dezacord cu ele, să aibă posibilitatea de a demonstra contrariul și de a cere anularea rezultatului testului.

Din interpretarea sistemică a normelor legale, Curtea Constituțională a observat că instanța de contencios administrativ care, eventual, va examina testul contestat va trebui să contrapună, pe de o parte, probele aduse de agentul public testat negativ și, pe de altă parte, rezultatele testului negativ constatate printr-o încheiere judecătorească adoptată în baza art. $343^8$ din Codul de procedură civilă și alin.(2), (3) și (4) din Legea privind evaluarea integrității instituționale. Indiferent, de valoarea juridică a probelor prezentate de agentul public testat negativ, instanța de contencios administrativ va fi ținută de puterea lucrului judecat constatată în încheierea judecătorească menționată supra, în pofida faptului că aceasta se bazează exclusiv pe materialele instituției evaluatoare, iar agentul public testat negativ nu a participat la ședința judiciară, nu și-a expus opinia în privința materialelor examinate și nici nu a putut să o conteste. Mai mult, instanța de contencios administrativ nu deține competența judiciară să pună la îndoială faptele constatate printr-o încheiere a altei instanțe de judecată sau să constate altfel.

Coroborând circumstanțele de drept și de fapt expuse supra, constată pârâtul că Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul național de securitate publică, pe de o parte se află sub egida imperativului de executare necondiționată a Notificării Centrului Național Anticorupție în termen de de 60 de zile și, pe de altă parte de a respecta dreptul agenților publici care au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională de a le contesta în instanța de judecată competentă, bucurându-se de preeminența Hotărârii Curții Constituționale nr. 37 din 7 decembrie 2021 care constată anumite lacune de ordin legislativ prin care se scoate în evidență imperfecțiunea legii incidente domeniului de testare a integrității instituționale, însă nesoluționate până în prezent de către legiuitor.

Reieșind din cele expuse, desprinde pârâtul că reclamantul a făcut de dreptul său de a contesta Raportul Centrului Național Anticorupție nr.20/3 860 din 5 iulie 2022 privind testarea integrității profesionale a Inspectoratului național de securitate publică (subdiviziune subordonată Inspectoratului General al Poliției) potrivit căruia mai mulți angajați, inclusiv reclamantul, din cadrul subdiviziunii testate au înregistrat rezultate negative ale testului de integritate profesională.

Atrage atenția pârâtul că, nu a cunoscut despre desfășurarea procesului de testare a integrității profesionale și nu a participat sub nici o formă la procesul de testare, acesta fiind pus în fața faptului împlinit la etapa de notificare a Raportului menționat, urmând să se conformeze și să ia o decizie legală. Mai mult, în procesul ulterior de emitere a actelor administrative, urmează să aibă un rol tehnic și de constatare a unor fapte documentate deja de Centrul Național Anticorupție și confirmate de către instanța de judecată competentă.

Reprezentantul pârâtului **Inspectoratului General al Poliției**, în ședința de judecată nu s-a prezentat. Prin referința depusă la 25.09.2023 a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca neîntemeiată. Totodată a solicitat examinarea cauzei în lipsă. (f.d. 93-99 vol.I)

**Aprecierea instanței:**

Audiind participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;
d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;
e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;
f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;
g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;
h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;
II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ
IV. respectarea procedurii prealabile
V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii
VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin prezenta acțiune, reclamantul își exprimă dezacordul și solicită anularea raportului Centrului Național Anticorupție privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, efectuat în privința agentului Cebotari Roman.

Astfel reclamantul a formulat o acțiune în contestare.

Conform ar. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Prin prisma normelor de drept citate, instanța de judecată reține că, Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05.07.2022, este un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual. Totodată, în sensul art. 10 și 11 Cod administrativ, acesta reprezintă act administrativ individual defavorabil reclamantului ori, vizează constatarea unor circumstanțe și concluzii, ce pot genera încetarea raporturilor de muncă ale reclamantului.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actelor administrative individuale defavorabile, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a)anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b)emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Potrivit art.7 alin. (1) lit. d) al Legii nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, Agenții publici au dreptul de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința sa.

Conform art.22 alin. (1) din Legea citată, testul de integritate profesională și sancțiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanța de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislație.

Instanța de judecată, cu referire la normele de drept citate va concluziona că, la caz, respectarea procedurii prealabile nu era necesară.

Art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ statuează că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Așa cum atestă actele cauzei, autoritatea publică pârâtă a adus la cunoștință reclamantului extrasul din raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul INSP și subdiviziunilor din subordine, efectuat în privința agentului Cebotari Roman, la data de 14 iulie 2022 (f.d. 34 ), iar acțiunea a fost înregistrată în instanță la 01 august 2022.

Drept consecință a celor relatate, instanța de judecată reține că acțiunea reclamantului este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sunt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Prin prezenta acțiune, reclamantul își exprimă dezacordul Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05.07.2022, în partea ce îl vizează.

Circumstanțele ce rezultă din lucrările dosarului atestă că, prin Decizia Centrului Național Anticorupție nr.2c-d din 24.08.2021, în temeiul prevederilor art. 14 alin.(1) (2), art. 15 alin.(2) al Legii privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23.12.2013, s-a dispus :

1. A iniția testarea integrității profesionale în privința agenților publici din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni;

2. A înainta instanței de judecată demers privind autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine;

3. Efectuarea testării integrității profesionale se pune în sarcina Direcției testarea integrității profesionale (f.d.57-63).

Prin demersul nr.20/248 ”c„ din 25.08.2021 adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Centrul Național Anticorupție a solicitat autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni (f.d.64-70).

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021, s-a dispus : „Se admite demersul nr.20/248 „c” din 25.08.2021 înaintat de Centrul Național Anticorupție, în persoana șefului Direcției testarea integrității profesionale, privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni. Se autorizează decizia de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine. Eșantionul agenților publici supuși testării din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine, se stabilește până la 20% din agenții publici din cadrul instituției supuse evaluării integrității instituționale. În vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupție a subiecților testării integrității profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art. 16 alin.(5) din Legea nr. 325 din 23.12.2013, testorii vor putea transmite agenților publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje. Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr.325 din 23.12.2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Național Anticorupție sau din alte surse. Termenul de desfășurare a testării integrității profesionale este de 6 (șase) luni. Testarea integrității profesionale se pune în sarcina Centrului Național Anticorupție.” (f.d.71-78)

La data de 07.04.2022 prin scrisoarea nr.06/4-2056, directorul Centrului Național Anticorupție, Iulian Rusu a informat Șeful Inspectoratului General al Poliției, Viorel Cernăuțeanu că în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit. e) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Național Anticorupție, Centrul a inițiat evaluarea integrității instituționale la

Inspectoratul General al Poliției, cu accent pe activitatea Inspectoratului Național de Securitate Publică, în condițiile Legii nr.325/23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale (f.d.79).

Ulterior, la data de 05.07.2022, Centrul Național Anticorupție a informat Șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituțională, inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada 07.09.2021 - 07.03.2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii nr.325/23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale. Agenții publici supuși testului au fost selectați aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informației prezentate de către INSP prin scrisoarea nr.34/17-3733 din 06.05.2022, care însă a fost incompletă (f.d.81-82).

Conform art.2 din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, evaluarea integrității instituționale se realizează în scopul: a) sporirii responsabilității conducătorilor entităților publice și organelor de autoadministrare pentru dezvoltarea, menținerea și consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităților publice; b) asigurării integrității profesionale a agenților publici, prevenirii și combaterii corupției în cadrul entităților publice; c) identificării, evaluării și înlăturării riscurilor de corupție din cadrul entităților publice; d) creșterii numărului de denunțuri privind manifestările de corupție admise de către agenții publici.

Conform art.3 din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, procesul de evaluare a integrității instituționale se desfășoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii: a) legalitatea; b) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, a demnității umane și profesionale; c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor afectați de manifestările de corupție ale agenților publici, pe de o parte, și drepturile și libertățile fundamentale ale agenților publici, pe de altă parte; d) tratamentul nepărtinitor, echitabil și nediscriminatoriu al agenților publici supuși testării; e) prezumția de bună-credință a subiecților evaluării integrității instituționale; f) prezumția integrității instituționale a entităților publice; g) transparența rezultatelor evaluării integrității instituționale, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege și Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat; h) respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal.

Conform art.4 din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, în sensul prezentei legi, următoarele noțiuni semnifică: *test de integritate profesională* - creare și aplicare de către testor a unor situații virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operațiuni disimulate, condiționate de activitatea și comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive și stabilirii reacției și a conduitei acestuia, determinând astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituțională și riscurile de corupție în cadrul entității publice în procesul evaluării integrității instituționale; *testarea integrității profesionale* - totalitate a proceselor aferente desfășurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrității instituționale; *testor* - angajat al Centrului Național Anticorupție sau al Serviciului de Informații și Securitate abilitat, în temeiul prezentei legi sau Legea speciale, cu atribuții și competențe de aplicare a testelor de integritate profesională; *incident de integritate* - manifestare de corupție produsă în împrejurări reale, altă manifestare similară manifestării de corupție, produsă în cadrul unui test de integritate profesională.

Conform art.6 din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) subiecți ai evaluării integrității instituționale sînt entitățile publice, organele de autoadministrare, agenții publici, Centrul Național Anticorupție și Serviciul de Informații și

Securitate. (2) Evaluarea integrității instituționale se efectuează în privința entităților publice și prevede posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională agenților publici. (3) Evaluarea integrității instituționale și testele de integritate profesională sînt realizate de către Centrul Național Anticorupție și Serviciul de Informații și Securitate.

Conform art.7 din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) agenții publici au dreptul: a) de a fi informați despre cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, precum și despre sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art. 5; b) de a fi informați cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunțării rezultatelor evaluării integrității instituționale; c) de a fi informați cu privire la testele de integritate profesională realizate în privința lor; d) de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința sa. (2) Agenții publici au obligația: a) să nu admită manifestări de corupție; b) să denunțe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicați în acțiunile prevăzute la lit.a); c) să denunțe imediat influențele necorespunzătoare, să declare cadourile și conflictul de interese în conformitate cu legislația; d) să cunoască și să respecte obligațiile ce le revin conform politicilor anticorupție naționale și sectoriale prevăzute la art.5; e) să respecte cerințele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice, care i-au fost aduse la cunoștință; f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrității instituționale.

Conform art.9 din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) instituția care evaluează integritatea instituțională are următoarele drepturi: a) de a determina domeniile de inițiere a evaluării integrității instituționale, entitățile publice care urmează a fi evaluate, agenții publici din cadrul entității publice selectați aleatoriu pentru a fi supuși testelor de integritate profesională, precum și frecvența evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin.(2) lit. h); b) de a organiza și a beneficia de instruiri speciale cu privire la metodele și mijloacele aplicate în cadrul evaluării integrității instituționale; c) de a folosi în cadrul testării integrității profesionale acte care codifică identitatea persoanelor, inclusiv a celor prevăzute la art. 16 alin. (2), a structurilor, organizațiilor, încăperilor și mijloacelor de transport; d) de a efectua repetat o evaluare a integrității instituționale a entității publice anterior evaluate pentru a verifica progresele de consolidare a integrității instituționale, urmare a adoptării și implementării planului de integritate; e) de a propune entităților publice ierarhic superioare și/sau organelor de autoadministrare destituirea conducătorilor entităților publice supuse evaluării repetate, conform lit. d), în cazul eșuării planului de integritate; f) de a contesta deciziile conducătorilor entităților publice pe marginea rapoartelor de evaluare a integrității instituționale sau a refuzului entităților publice ierarhic superioare și organelor de autoadministrare de a da curs propunerii prevăzute la lit.e) în conformitate cu prevederile Codului administrativ; g) să aibă acces gratuit la registrele de stat, inclusiv în format electronic, la bazele de date de stat necesare pentru verificarea respectării politicilor anticorupție naționale și sectoriale care asigură climatul de integritate instituțională, prevăzute la art.5.

Conform art.15 alin.(3) și alin.(4) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (3) în procesul testării integrității profesionale, testorii întreprind măsurile necesare în vederea susținerii situațiilor virtuale simulate, planificate conform alin.(1) lit.e), asigurând astfel realizarea prevederilor planului de testare a integrității profesionale. La solicitarea instituției care evaluează integritatea instituțională, alte instituții îi acordă asistență gratuită la realizarea măsurilor de susținere a situațiilor virtuale simulate. (2) În situații

neprevăzute, testorii pot devia de la planul aprobat în măsura în care acțiunile lor contribuie la realizarea obiectivelor testării integrității profesionale și nu conduc la schimbarea condițiilor de autorizare a deciziei motivate prevăzute la art.14.

Conform art.16 alin.(5) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea instituțiilor care evaluează integritatea instituțională sau din alte surse, precum și cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor și avantajelor, doar în condițiile reflectării acestor mijloace și posibilități în decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale, autorizată conform art.14.

Conform art.17 alin.(1) și alin.(2) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept: a) pozitiv - dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectând obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); b) negativ - dacă agentul public testat nu a respectat obligațiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c); c) neconcludent - dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum și în situațiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi. (2) Materialele testelor de integritate profesională se verifică de către judecătorul din cadrul instanței de judecată care a autorizat decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale. În procesul verificării, judecătorul examinează respectarea de către testor a deciziei motivate, confirmă sau modifică propunerea instituției care evaluează integritatea instituțională cu privire la aprecierea comportamentului agentului public testat și constată rezultatele testării integrității profesionale în conformitate cu prevederile alin.(1).

Conform art.18 alin.(1) și alin.(2) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, (1) după parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art. 13, instituția care evaluează integritatea instituțională întocmește raportul privind rezultatele evaluării integrității instituționale, care conține informații privind: a) inițiatorul și etapele evaluării integrității instituționale; b) riscurile de corupție ce afectează activitățile entității publice; c) constatările cu privire la climatul de integritate a entității publice, conform prevederilor art.5; d) incidentele de integritate admise de agenții publici; e) rezultatele testării integrității profesionale a agenților publici, cu descrierea activităților de testare desfășurate conform planului de testare a integrității profesionale, a comportamentului și acțiunilor agenților publici în timpul testului; f) nivelul de afectare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului prin manifestările de corupție din cadrul entității publice; g) recomandările/cerințele minime de înlăturare a riscurilor de corupție. (2) Raportul prevăzut la alin.(1) se întocmește astfel încât să nu fie admisă deconspirarea persoanelor implicate în realizarea testului de integritate profesională, să nu fie dezvăluite forțele, mijloacele, sursele, metodele și planurile de activitate ale Centrului Național Anticorupție și ale Serviciului de Informații și Securitate, precum și alte informații cu accesibilitate limitată.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește deziderateле abordate mai sus.

În speță, se atestă că potrivit Extrasului din Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publice și subdiviziunilor

din subordine (numărul înregistrării 9512 din 05 iulie 2022), CNA a stabilit: „ *1.21. Cebotari Roman, subofițer al Serviciului de patrulare Orhei, Telenești, Criuleni, Dubăsari al Secției patrulare „Centru" a Direcției patrulare „Centru" echipaj MAI 0333, traseul M2 Chișinău-Criuleni- Orhei, exercitându-și atribuțiile de serviciu a stopat automobilul testorului pentru limita de viteză admisibilă și a felicitat testorul cu 4 puncte de penalizare. La întrebarea testorul dacă este vreo ieșire din situație, agentul public a răspuns ca ascultă. Testorul a propus ceva la ceai, la ce agentul public i-a sugerat să fie atent. Testorul i-a transmis agentului public Cebotari Roman suma de 200 lei în fața automobilului de serviciu, în care se afla agentul public 1.22., care avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și ne-întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia. Cu versiunea completă a Raportului privind rezultatele evaluării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publică și subdiviziunilor din subordine (nr. înreg.9512 din 05.07.2022) și înregistrările audio/video primare realizate pe parcursul desfășurării testului de integritate profesională, puteți face cunoștință la sediul Centrului Național Anticorupție, mun. Chișinău, str. Ștefan cel Mare și Sfînt, 198. În conformitate cu prevederile art.7 lit.d) și art.22 a Legii nr.325/2013 privind evaluarea integrității instituționale, aveți dreptul de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanța de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privința Dumneavoastră.*"

Instanța de judecată menționează că, la 05 iulie 2022 Centrul National Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că în cadrul procesului de evaluare instituțională inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada de la 07 septembrie 2021 până la 07 martie 2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii privind evaluarea integrității instituționale. Agenții publici supuși testului au fost selectați aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informației prezentate de către INSP prin scrisoarea nr.34/17-3733 din 06 mai 2022, care a fost incompletă. În context, s-a solicitat în termen de 10 zile să se identifice agenții publici testați dar neidentificați de către experții CNA, având ca suport Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale, înregistrările audio/video ale testării integrității profesionale, precum și tabelul cu data și ora desfășurării testului. Informația respectivă urma a fi prezentată în mod prioritar Centrului Național Anticorupție, pentru a include rezultatele în cazierul privind integritatea profesională a agenților publici.

În speță, instanța reține că în cadrul examinării cauzei și anume la etapa reproducerii înregistrărilor video efectuate în cadrul testului de integritate profesională în privința reclamantului Cebotari Roman s-a constatat că, exercitându-și atribuțiile de serviciu a stopat automobilul testorului pentru limita de viteză admisibilă și a felicitat testorul cu 4 puncte de penalizare. La întrebarea testorul dacă este vreo ieșire din situație, agentul public a răspuns ca ascultă. Testorul a propus ceva la ceai, la ce agentul public i-a sugerat să fie atent. Testorul i-a transmis agentului public Cebotari Roman suma de 200 lei în fața automobilului de serviciu, în care se afla agentul public 1.22., care avea posibilitatea să vadă transmiterea mijloacelor bănești, a cunoscut despre faptul comiterii contravenției de către testor și ne-întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința acestuia.

Prin urmare, se constată că reclamantul Cebotari Roman, subofițer al Serviciului de patrulare Orhei, Telenești, Criuleni, Dubăsari al Secției patrulare „Centru" a Direcției patrulare „Centru", prin admiterea manifestării de corupție, nedenunțarea manifestărilor de corupție ce au

avut loc, a încălcat prevederile art.7 al Legii privind evaluarea integrității instituționale nr. 325 din 23.12.2013.

Conform art.5 alin.(2) lit.lit.g), h) și i) Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, climatul de integritate instituțională se asigură prin aplicarea politicilor anticorupție naționale și sectoriale, precum și a cerințelor specifice de integritate profesională pentru activitatea agenților publici în cadrul entității publice. Se consideră politici anticorupție naționale și sectoriale care asigură climatul de integritate instituțională următoarele: g) denunțarea și tratarea influențelor necorespunzătoare; h) denunțarea manifestărilor de corupție și protecția avertizorilor de integritate; i) neadmiterea manifestărilor de corupție.

Conform art.26 alin.(1) lit.k[1]) Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte prevederile art.7 alin.(2) din Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Instanța apreciază critic argumentele reclamantului precum că, termenul legal de 6 luni privind desfășurarea a testării integrității profesionale a fost depășit, având în vedere că încheierea instanței de judecată privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul INSP și subdiviziunilor din subordine este din 07.09.2021, iar raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul INSP și subdiviziunilor din subordine este din 05.07.2022.

Conform art.15 alin.(2) din Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013, termenul de desfășurare a testării integrității profesionale este de 6 luni. În baza unei decizii motivate, judecătorul din cadrul instanței de judecată care a autorizat decizia motivată de inițiere a testării poate prelungi acest termen cu cel mult 6 luni.

Instanța reține că Centrul Național Anticorupție a inițiat testarea integrității profesionale conform încheierii instanței de judecată privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul INSP și subdiviziunilor din subordine din 07.09.2021, pe un termen de 6 luni.

Potrivit procesului verbal privind consemnarea rezultatelor identificării persoanei din imagine din 14.07.2022, instanța constată că în urma vizualizării integrale a înregistrărilor video stocate pe suportul indicat sau potrivit tabelului de dislocare, reclamantul Cebotari Roman, prin semnătura aplicată pe actul menționat supra confirmă conținutul acestuia corespunde circumstanțelor constatate în cadrul acțiunilor desfășurate la data de 22 octombrie 2021. (f.d. 26 dosar administrativ) Astfel, instanța de judecată conchide că Centrul Național Anticorupție a respectat termenul legal privind desfășurarea testării integrității profesionale conform încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07 septembrie 2021 privind autorizarea deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul INSP și subdiviziunilor din subordine din 07.09.2021, pe un termen de 6 luni, corespunzător testarea a fost efectuată în perioada autorizată de instanță.

Cu privire la argumentele reclamantului potrivit căruia raportul privind rezultatul testului de integritate profesională Nr.9512 din 05.07.2022, conține o motivare defectuoasă, lacunară, lipsită de un substract factologic consistent și un material probatoriu concludent.

Instanța va menționa că, raportul privind rezultatul testului de integritate profesională Nr.9512 din 05.07.2022 urmează să conțină prevederi clare cu referire la normele de drept încălcate, să descrie faptele care să ateste consecințele survenite, probele ce confirmă vinovăția persoanei și circumstanțele atenuante sau agravante.

La caz, raportul privind rezultatul testului de integritate profesională Nr.9512 din 05.07.2022, în partea ce vizează aprecierea rezultatului negativ al testului de integritate a lui Cebotari Roman, conține o motivare amplă, corespunzătoare criteriilor enunțate la art. 118 Cod administrativ.

Instanța apreciază critic argumentele reclamantului precum că, Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale se bazează pe activități de provocare, or, situația în care a fost testat reclamantul nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situație simulată, similară celei din activitatea de serviciu, asupra căreia se întocmește un raport privind rezultatele testării, iar din înregistrările audio/video este cert că testorul nu a exercitat asupra reclamantului influență încât acesta să comită o faptă interzisă.

Având în vedere că agentului de patrulare îi este interzisă oprirea nemotivată a autovehiculelor, ceea ce îi este cunoscut reclamantului, iar testorul a fost stopat pentru comiterea unei încălcări în domeniul circulației rutiere, agentul era obligat să întocmească, însă, nu a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție cu aplicarea punctelor de penalizare, iar argumente plauzibile în sensul dat nu a fost invocate.

Este de reținut că, fapta pentru care a fost stopat testorul – pentru depășirea limitei de viteză, nu prevede neaplicarea punctelor de penalizare. La caz însă după cum rezultă din înregistrarea video efectuată în cadrul testului de integritate profesională, în urma discuțiilor purtate între testorul de integritate și agentul public, acesta a primit mijloacele bănești transmise acestuia în sumă de 200 lei.

Evaluând starea de fapt și starea de drept, instanța de judecată conchide asupra legalității Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr.9512 din 05 iulie 2022, în partea în care este vizat reclamantul Cebotari Roman.

Argumentele reclamatului indicate în acțiunea depusă și susținute în ședința de judecată instanța le apreciază ca fiind formale și neîntemeiate, care nu pot servi temei legal pentru admiterea acțiunii, deoarece nu s-a stabilit vreun temei de ilegalitate a actului administrativ contestat. Or, în conformitate cu art.93 alin.(1) Cod administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

Astfel, instanța de judecată conchide că reclamantul interpretează eronat starea de fapt și de drept, iar actul administrativ contestat este legal și întemeiat, emis cu respectarea procedurii stabilite de Legea privind evaluarea integrității instituționale nr.325 din 23 decembrie 2013.

Argumentele părții reclamante prin care se invocă necesitatea aplicării analogiei jurisprudenței din materie penală, la fel, nu pot fi reținute de către instanța de judecată. Or, garanțiile unui proces penal și a celui civil, sunt diferite. Procedura evaluării, căreia a fost supus reclamantul Cebotari Roman, nu are nici un element conex materiei penale, ci se circumscrie eventualei răspunderi disciplinare, căreia va putea fi supus reclamantul de către angajator, ca urmare a evaluării eșuate a integrității profesionale.

Din raționamentele expuse, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, instanța de judecată conchide că, actul administrativ individual defavorabil contestat, rezultatul negativ al testării integrității profesionale, este legal în fond, emis de către organul competent și cu respectarea procedurii prestabilite, ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului privind anularea acestuia nu există.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Cebotari Roman împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratului General al Poliției și Inspectoratului Național de Securitate Publică cu privire la recunoașterea ca fiind ilegal a Raportului privind rezultatului testului de integritate profesională Nr.9512 din 05.07.2022, în partea ce vizează aprecierea rezultatului negativ al testului de integritate a lui Cebotari Roman și ca efect al admiterii acțiunii să acorde calificativul pozitiv sau neconcludent.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița